

LEGYÜNK EGYSZERŰEK

Legyünk egyszerűek
Legyünk emberek, aszfaltot egyenlő léptekkel koptatók
ha lehet
Legyünk emberek, viharfelhőket rettegve figyelők
s megszakadt villámhárítók láttán
puszta életüknek is örülni tudók
Ha lehet örüljünk a fizetésemelésnek
s ahol ezerszer is átléptük az illendőség határát
a parkban viselkedjünk úgy mint
újonnanérkezők

Egyszerűek akár az ébresztőóra
akár az esőcsepp mely mindenütt talajra talál
akár a folyófenéken görgő kavics
Legyünk ébresztőóra ha lehet
legyünk esőcsepp ha lehet
legyünk folyófenéken görgő kavics ha lehet
Jaj, ha lehet!
Vajon jaj-e?
Vajon két kavics összekoccanása lehet-e
zajtalan?

Földbevágott csákány nyomán szakadhat-e fel mindig
széndarab?

Vajon az esőcsepp nem változhatik könnyé
s kakassá az ébresztőóra?
És a kakas nem roppenhet fel rém gyanánt
zöld hajnalokon véres falak fölé?
Jaj, lehet-e, hogy az ember ne lökje ki a szívét
(vagy azt amit úgy becsül mint a szívét)
és ne csináljon belőle madárijesztőt
ha nem akarják észrevenni a mocsárba fulladók?
Vajon lehet-e, hogy bele ne harapjon kitépett szívébe
ha szeretetével magára marad?
S téhet-e az ember bármit is szívével
anélkül hogy meg ne utálnák a békaszemű falak?
Jaj, vajon lehet-e a szívet kívülről hordani
s mégis görögni akár a kavics
megszakadni mint a villámhárító
kukorékolni mint az ébresztőóra

ötör hajnalban
ötör délután
ötör halál előtt és után?

Ó szív, te rém, egyszerű légy
légy kikoptatott aszfalt ha lehet
légy rettegsései terhes felhő
légy megszakadt villámhárító
légy az illendőség határa
légy ébresztőóra és fizetésemelés
légy újonnanérkezett széndarab
ha ugyan lehet egyszerűnek lenni!
1951

PAP JÓZSEF FORDÍTÁSA

